

[Korsgaard.]

munalbestyrelserne kan give Skattefrihed i visse Tilfælde. Jeg gaar ud fra som nogenlunde givet, at Skattemyndighederne hidtil har givet denne Skattefrihed, og jeg mener, at det bør være en Ret for Virksomheder, der drives med velgørende Formaal for Øje. Derfor vil jeg mene, det er rigtigt, at Ordet „kan“ rettes til „skal“.

Det andet Ændringsforslag tager Sigte paa at ændre en Ændring, som er sket i Landstinget, og hvorved man har villet opnaa, at det ikke behøvede at være ministerielle Embedsmænd, der udnævntes til visse Funktioner. Jeg synes imidlertid, at rent formelt er denne Ændring udformet uheldigt, idet der er kommet til at staa: under Indenrigsministeren sorterende eller værende Embedsmænd. Jeg er rent personlig af den Mening, at Embedsmænd ikke i den Forstand er Personen, Ministerens Person underordnet. Det er for at faa dette frem, at jeg har ment, man saa dog hellere maatte vende tilbage til det, der blev vedtaget her i Folketinget, hvor der stod „Indenrigsministeriets Embedsmænd“. Jeg har selv engang været en Slags Embedsmand og lagde dengang en vis Vægt paa, hvem man sorterede under, og jeg var altid paa det daværende Tidspunkt en Modstander af som Embedsmand at sortere under en bestemt Person. Det er det, jeg har reageret over for i Anledning af den Ændring, der er foretaget i Landstinget, og som jeg har villet give Udtryk gennem det stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Med Hensyn til det af det ærede Medlem Hr. Korsgaard og hans Parti stillede Ændringsforslag skal jeg sige, at der er vel ikke i Lovsproget nogen ganske bestemt Retningslinie for, hvor der staar „Ministeriet“, og hvor der staar „Ministeren“. Naar man her har valgt Udtrykket „under Indenrigsministeren ansatte Embedsmænd“, staar det, saa vidt jeg ved, i Forbindelse med, at det kunde være tvivlsomt — det er jeg nu ikke sikker paa, men man har vist ment, at det kunde være tvivlsomt, hvis der stod „under Indenrigsministeriet ansatte Embedsmænd“, om det saa ogsaa gjaldt Indenrigsministeriets egne Embedsmænd, eller det kun gjaldt de Embedsmænd, som ikke er ansat i selve Centraladministrationen, men dog under Indenrigsministeriet. Derfor har man valgt dette Udtryk „de under Indenrigsministeren ansatte Embedsmænd“, og jeg kan i hvert

Fald ikke tænke mig, at der skulde være noget formelt forkert deri.

Det andet Ændringsforslag drejer sig om, hvorvidt Kommunalbestyrelserne skal være forpligtet til eller skal kunne tilstaa Selskaber, Stiftelser og Foreninger Frihed for at svare personlig Kommuneskat, for saa vidt angaar den Del af deres Overskud, der anvendes i almene, velgørende, humane, kunstneriske, videnskabelige eller lignende Øjemed. Jeg tror ikke, man paa nogen Maade kan sige, at Kommunerne under den nugældende Lovgivning, hvor de har Adgang, men ikke Pligt til at indrømme Skattefrihed, benytte sig af Adgangen i alle Tilfælde; det gør de ikke. Man kan have forskellig Opfattelse af, hvorvidt de skal være forpligtede dertil, eller de skal have Adgang dertil. Under Behandlingen i Landstinget har man gjort opmærksom paa enkelte Tilfælde, hvor det vilde være urimeligt at indføre Skattefrihed for saadanne Selskaber, hvor denne Skattefrihed ikke i Øjeblikket eksisterer. Jeg forstaar i og for sig ikke, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard ønskede Forslaget ført tilbage til Folketingets Affattelse, idet Forholdet er det, at for tre Aar siden, i 1934, da et Lovforslag af tilsvarende Indhold var til Behandling her, nægtede det ærede Medlem Hr. Korsgaard og hans Parti at stemme for et Ændringsforslag, der foreslog en saadan Fritagelse, medens de tre andre Partier dengang vedtog det, saa vidt jeg husker paa Foranledning af Partiet Venstre i Folketingets Udvalg. Nu har man altsaa i Landstinget gjort opmærksom paa, at der kan komme Tilfælde, hvor det vil virke urimeligt, at der er Pligt til at yde denne Fritagelse, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard var, som sagt, for tre Aar siden imod, at denne Pligt blev paalagt Kommunerne. Derfor kan jeg ikke tænke mig, at det saadan skulde være noget meget presserende for det ærede Medlems Parti nu at faa gennemført det, som Partiet dengang ikke ønskede at stemme for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Efter den højtærede Ministers Opfattelse skulde det være gaaet saaledes, at saavel Ministeren som jeg har skiftet Standpunkt, idet Ministeren var gaaet over til mit Standpunkt og jeg over til Ministerens. Det lyder nu højst besynderligt. Jeg kan vanskeligt tro — men det kan være,